

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/197/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712204593
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2712204593.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom: Tomáš Kušnir, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: Y. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom č. XXX, XXX XX X., štátny občan SR, o zaplatenie 2 115,93 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na Okresnom súde Skalica dňa 29.6.2012 návrh, ktorým navrhol zaviazat' rozsudkom odporcov v 1. - 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 2 115,93 eur, úrok z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 1 607,79 eur od 23.10.2008 do zaplatenia a trovy konania. Svoj návrh zdôvodnil tým, že nadobudol pohľadávku od veriteľa Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom Bratislava (ďalej v texte označovaná aj právny „predchodca navrhovateľa“ alebo „pôvodný veriteľ,“) na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/XXXX/XCE zo dňa 22.10.2008 a ďalej tvrdil, že jeho právny predchodca uzavrel s odporcami dňa 5.2.2003 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.2.2003, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcom peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Navrhovateľ uviedol, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky náležitosti zmluve o úvere podľa § 497 - § 507 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že odporcovia neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcov na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 2 115,93 eur, ktorá pozostáva z istiny 1 607,79 eur, riadneho úroku 139,92 eur, úroku z omeškania 368,23 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Odporca v 1. rade uznal vyššie uvedený záväzok v dohode o uznaní záväzku a zároveň uznal aj náklady inkasného konania, ktoré si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Zároveň si navrhovateľ uplatnil zákonný úrok z omeškania od 23.10.2008 do zaplatenia, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru, pokiaľ ešte nenastala riadna splatnosť úveru, počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Navrhovateľ uviedol, že odporcovia ku dňu podania návrhu nič neuhradili. Ďalej uviedol, že dlžná suma vo výške 2 115,93 eur pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1 607,79 eur (rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu), z riadneho úroku vo výške 139,92 eur (rozdiel

medzi postúpenými riadnymi úrokmi a platbami započítanými na tieto úroky), z úroku z omeškania vo výške 368,23 eur (rozdiel medzi postúpenými úrokmi z omeškania a platbami započítanými na tieto úroky).

Pre nedostatok odôvodnenia návrhu, iba odkazom na zmluvu o postúpení pohľadávok a odkazom na ustanovenia Obchodného zákonníka súd vyzval navrhovateľa na doplnenie návrhu výzvou zo dňa 2.10.2012. Súd požadoval po navrhovateľovi bližšie špecifikovať dlžnú čiastku vo výške 2 115,36 eur, uviesť čo konkrétne tvorí istinu 1 607,79 eur, či obsahuje poplatky, zmluvné pokuty atď., ako bol vypočítaný úrok z úveru, aká úroková sadzba sa použila, ako bol vypočítaný úrok z omeškania vo výške 368,23 eur (z akej výšky, za aké obdobie, uviesť kedy sa odporca dostal do omeškania, koľko splátok a v akej výške celkovo odporca zaplatil, ako boli tieto splátky započítané. Súd vyzval navrhovateľa, aby predložil listinné dôkazy, z ktorých bude mať súd preukázanú dlžnú sumu a z čoho táto suma pozostáva (napr. výpisy z účtu, sadzobník poplatkov, výpočet úroku z omeškania a pod.). Na výzvu navrhovateľ reagoval písomným podaním z 17.10.2012, kedy zaslal navrhovateľ plnú moc na zastupovanie a požiadal o predĺženie lehoty na predloženie dôkazov a dňa 10.12.2012 tak, že svojím podaním zo dňa 4.12.2012 zaslal súdu zostavu prehľadu transakcií úveru (platobnú históriu odporcu), bez toho, aby uviedol skutočnosti, na ktoré bol súdom vyzvaný a bez bližšieho popisu predloženého dôkazu. Dňa 28.2.2013 zaslal oprávnený súdu podanie, v ktorom žiadal, aby súd zaviazal odporcu aj na úhradu nákladov 5,42 eur za overené fotokópie dôkazov doložených do spisu - zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.2.2003.

O veci samej rozhodol Okresný súd Skalica prvý krát rozsudkom č.k. 3C/197/2012-59 zo dňa 22.5.2013 tak, že návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Na odvolanie navrhovateľa odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa uznesením č.k. 24Co/313/2013-109 z 20.5.2014 zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu. Nariadil v ďalšom konaní posúdiť dôvodnosť návrhu v kontexte noriem spotrebiteľského práva, zodpovedať všetky relevantné právne otázky, v prípade potreby doplniť dokazovanie a výsledky riadne vyhodnotiť, vysporiadať sa so všetkými relevantnými argumentmi účastníkov.

Po vrátení veci z odvolacieho konania vzal navrhovateľ návrh proti odporkyni v 2. rade na pojednávaní dňa 22.12.2014 späť, súd preto za súhlasu odporkyne v 2. rade osobitným uznesením (č.k. 3C/197/2012 - 129 zo dňa 22.12.2014) konanie proti nej zastavil.

Navrhovateľ sa na riadne a včasne predvolané pojednávanie nedostavil, neúčast' ospravedlnil, prítomný bol zástupca splnomocnenca navrhovateľa, ktorý predniesol, že navrhovateľ na návrhu proti pôvodne odporcovi 1/ v celkom rozsahu trvá.

Odporcovia sa k návrhu pred začatím konania vo veci samej napriek výzve súdu na danie písomného vyjadrenia k veci nevyjadrili, vyjadrenie ani jeden nedali ani na pojednávaní pred nariadením dokazovania.

Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.2.2003, Všeobecnými obchodnými podmienkami v znení dodatku č. 1 zo dňa 1.1.2003, Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 1.7.2009, oznámením o postúpení pohľadávky obom odporcom zo dňa 28.10.2008, Zmluvou o postúpení pohľadávok XXXX/XXXX/XXXX/XCE zo dňa 22.10.2008 a prílohou č. 1 k zmluve, Pokusom o zmier obom odporcom, výzvou súdu zo dňa 2.10.2012 na špecifikáciu dlžnej čiastky, odpoveďou na výzvu súdu zo dňa 17.10.2012 a zo dňa 4.12.2012, zostavou prehľadu transakcií úveru, výsluchom odporcu a zistil tento skutkový stav veci:

Z výsluchu odporcu 1/ (pred zastavením konania proti odporkyni 2) uviedol, že v roku 2003, keď podpisoval spolu s manželkou (predtým odporkyňa v 2. rade) zmluvu o splátkovom úvere so SLSP neboli podnikateľmi, úver si brali pre potreby domácnosti. Chceli si požičať 50 000 Sk (1 659,70 eur), úrok a všetky ostatné podmienky čo sú v zmluve stanovila banka, aj poplatky, splatnosť prvej a ostatných splátok, splatnosť úroku, banka si pred poskytnutím úveru odpočítala poplatok za to, že s nimi spísala zmluvu, nezískali úver v sume 50 000 Sk, išlo o nižšiu čiastku. Nedávali banke žiadnu hotovostnú splátku 1 000 Sk, banka ju odpočítala od sumy 50 000 Sk. Banke zaplatili nejaké splátky. V banke mali bežný účet a z neho im banka strhávala splátky. Banka potom účet zrušila. Súčasnému navrhovateľovi nezaplatili nič. Keď potrebovali peniaze museli súhlasiť s tým, že banka si najprv bude odpočítavať poplatky a ďalšie

časti a až potom im bude stíhať istinu, ktorú si vlastne požičali. Po nahliadnutí na dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 1.7.2009 odporca vypovedal, že vľavo dole, kde je podpis dlžníka, sa vlastnoručne podpísal. Stalo sa to za takých okolností, že k nim do domácnosti prišiel pán - manažér zo spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. pán H., oznámil im, že SLSP predala ich dlh a žiadal, aby mu naraz zaplatili sumu, ktorú dlžia. Nevedel presne koľko dlžia SLSP, keď to podpísal, žiadal o splátky. Výšku splátky 30 eur napísal do dohody pán H.. Celé tlačivo, čo sa týka dohody, teda aj dátum splátky, deň v mesiaci 20., dátum prvej splátky vypisoval pán H., odporca nič nedohadoval. Odporca sa pýtal pána H., čo znamená premlčanie dlhu, pán H. mu to nevysvetlil. Dohodu podpisoval vonku pred domom. Splátkový kalendár mu EOS neposlal. Po odvolacom konaní pred súdom prvého stupňa sa vyjadril, že ponecháva rozhodnutie na úvahe súdu.

Tvrdenie navrhovateľa o existencii písomnej úverovej zmluvy bolo preukázané Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.2.2003, z ktorej súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava a odporcovia v postavení dlžníka podpísali dňa 5.2.2003 pod číslom XXXXXXXXXXXX zmluvu o splátkovom úvere, ktorej obsahom boli upravené práva a povinnosti zmluvných strán. Podľa článku I., označenej ako „predmet zmluvy“ predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume a mene a za podmienok dohodnutých v zmluve. Podľa zmluvy o úvere bola výška úveru, ktorú sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi 50 000 Sk (1659,70 eur), úroková sadzba uvedená v zmluve bola premenlivá vo výške 11,30 % ročne. Poplatok za poskytnutie úveru bol 2 % z výšky úveru splatný v deň podpisu zmluvy, poplatok za správu úveru 100 Sk štvrťročne, výška mesačnej splátky 1 160 Sk, splátky splatné k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky 20.3.2003, konečná splatnosť úveru 20.1.2008, splatnosť úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca, úrok z omeškania vo výške dvojnásobku úrokovej sadzby, spôsob splácania inkasom z účtu spotrebiteľa. Úver sa v zmysle článku II bod 2. považuje za poskytnutý dňom pripísania úveru na účet dlžníka uvedeného v základných podmienkach. Podľa bodu 4. sa zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. V bode 3 článku II. zmluvy dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. V bode 2 článku III. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že splátky pohľadávky z úveru realizuje dlžník spôsobom uvedeným v základných podmienkach zmluvy. V bode 3 článku III. zmluvy sa dlžník zaväzuje splácať úver mesačnými splátkami, v periodicite a k termínu dohodnutému v základných podmienkach zmluvy. Podľa bodu 5 uvedeného článku dlžník súhlasí, aby veriteľ vykonával z účtu inkaso poplatku za poistenie v termíne jeho splatnosti a vo výške stanovenej v sadzobníku. V zmysle bodu 6. je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v zmysle § 499 Obchodného zákonníka poplatok za poskytnutie úveru vo výške dohodnutej v základných podmienkach zmluvy, poplatok za poskytnutie úveru je splatný pri podpise zmluvy. Podľa bodu 8. dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky veriteľa, platiť úrok z omeškania vo výške dohodnutej v základných podmienkach zmluvy, pričom súhlasí, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu. V článku IV. v bode 2. je uvedené, že je veriteľ oprávnený meniť výšku úrokovej sadzby dohodnutú v základných podmienkach zmluvy, pričom zmena výšky úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím veriteľa a zverejnením. Podľa bodu 5. sa dlžník s veriteľom dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je 18,01 %, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov občana spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru, ročná percentuálna miera nákladov sa počas trvania úverového vzťahu mení v prípade, ak dôjde k zmene úrokovej sadzby alebo poplatkov alebo sa dlžník omešká so splátkou alebo uhradí splátku v iný ako dohodnutý deň podľa zmluvy. Článok V. zmluvy obsahuje zabezpečenie pohľadávky z úveru, kde sa zmluvné strany dohodli na zabezpečení pohľadávky z úveru súhlasom dlžníka s poistením. Článok VI. záverečné ustanovenia bod 1. je vyhlásením dlžníka, podľa ktorého sa oboznámil so VOP veriteľa s účinnosťou od 1.8.2002, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, súčasne vyhlasuje, že sa oboznámil so sadzobníkom a súhlasí s ním. Z bodu 2 čl. VI. vyplýva, že všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v tejto zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi a to v tomto poradí. Podľa bodu 3 zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpísania obidvomi zmluvnými stranami a súhlas s poistením obsiahnutý v listine je platný a účinný dňom podpisu dlžníkom.

Súdu boli doručené Všeobecné obchodné podmienky v znení dodatku č. 1 zo dňa 1.1.2003. Zo všeobecných podmienok súd zistil, že odporca sa zaviazal platiť za služby a poplatky dohodnuté v príslušnej zmluve podľa cenníka navrhovateľa.

Zmluvou o postúpení pohľadávok XXXX/XXXX/XXXX/XCE zo dňa 22.10.2008 a prílohou č. 1 k zmluve má súd preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči odporcovi v tomto konaní na postupníka EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako navrhovateľa na tomto konaní.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2008 bolo odporcovi doručované oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 OZ. Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila odporcovi, že postupuje pohľadávku 41114 - DÚO do 5 rokov - spotrebný, číslo úveru/ číslo účtu XXXXXXXXXXXX podľa zmluvy uzatvorenej s Y. Žúrkom dňa X.X.XXXX, postupuje pohľadávku celkom vo výške 63 744,50 Sk (2 115,93 eur). Od okamihu doručenia oznámenia má odporca plniť výlučne na zúčtovacie dáta navrhovateľa, uvedené v oznámení. Iné v oznámení uvedené (okrem podpisov osôb za SLSP a.s.) nie je. Odporcovi bola zásielka doručená dňa 11.11.2008.

Z Výpisu z účtu odporcu nazvanom „Zostava prehľadu transakcií úveru“ súd zistil, že ho vyhotovila Slovenská sporiteľňa a.s. so začiatkom 5.2.2003 - založenie účtu - suma 50 000 Sk. Dňa 5.2.2003 sú uvedené tieto položky v nasledovnom poradí: schválenie úveru - 50 000 Sk, uzavretie úverovej zmluvy - 50 000 Sk, zaúčtovanie na pohľad. poplatok - 1000 Sk, hot. splátka na úver- 1000 Sk, odúčt. pohľad. za popl. - 1000 Sk, bezhotovostné čerpanie úveru- 50 000 Sk. Dňa 28.2.2003 nasleduje zaúčtovanie riadnych úrokov s kap. 376,70 Sk. Dňa 20.3.2003 je evidovaná prvá bezh. splátka úveru obyv. 1 160 Sk. Dňa 31.3.2003 nasleduje zaúčtovanie riadnych úrokov s kap. 485,90 Sk, zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou 100 Sk. Dňa 20.4.2003 bola zaúčtovaná bezhotovostná splátka úveru obyv. 1 160 Sk, následne zaúčtovanie riadnych úrokov s kap. 465 Sk, pričom následne boli vykonané ďalšie splátky úveru, pričom odporca poukázal do 22.10.2008 na účet celkom 30 160 Sk, okrem toho dňa 5.2.2003 bol pod položkou hotovostná splátka na úver v sume 1 000 Sk, ešte predtým ako bolo odporcovi umožnené bezhotovostné čerpanie úveru, strhnutý poplatok bankou za poskytnutie úveru. Poplatky za vedenie účtu boli odporcovi zaúčtované v rôznych výškach najskôr vo výške 100 Sk štvrťročne, od 31.1.2004 vo výške 40 Sk mesačne, od 30.11.2004 vo výške 50 Sk mesačne, od 31.7.2006 vo výške 60 Sk mesačne. V dňoch 4.12.2003, 8.1.2004, 6.5.2004, 4.6.2004, 7.7.2004, 7.9.2004, 26.10.2004, 4.2.2005, 16.3.2005, 6.4.2005, 6.6.2005 boli odporcovi účtované poplatky za I. upomienku, každý vo výške 100 Sk a v dňoch 5.8.2004, 6.10.2004, 5.5.2005, 7.7.2005 boli odporcovi účtované poplatky za II. upomienku, každý vo výške 300 Sk. Položky v prehľadoch transakcií sú premenlivé mesačne vo výškach úroku, úroku z omeškania. Vo výpise ku dňu 22.10.2008 je uvedený odpis istiny vo výške 48 436,20 Sk, odpis riadnych úrokov vo výške 4 215,10 Sk a odpis úrokov z omeškania zmluvných vo výške 11 093,20 Sk.

V Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 1.7.2009 je uvedené meno odporcu ako dlžníka. V časti 2 dohody je uvedená výška istiny 1 607,79 eur, ktorá sa uznáva spolu s nákladmi na inkasné konanie 149,37 eur, pričom však výška príslušenstva pohľadávky nebola v dohode určená, bolo iba uvedené, že sa priznáva príslušenstvo pohľadávky podľa zmluvy. Odporca sa v dohode zaviazal splatiť svoj záväzok veriteľovi s výškou splátky 30 eur s dátumom splátky v 20 deň v mesiaci, prvá splátka splatná 20.7.2009. Odporca v časti 3.1 Forma splatenia záväzku prehlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Dňa 12.6.2012 zaslal navrhovateľ odporcovi pokus o zmier, v ktorom ho vyzýval na uhradenie úveru vo výške 1 607,79 eur spolu so zmluvným zákonným úrokom vo výške 834,21 eur, riadnym úrokom vo výške 139,92 eur a s úrokmi z omeškania vo výške 368,23 eur.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Prechodné ustanovenia k úprave Občianskeho zákonníka účinného od 1. apríla 2004 v § 879e ods. 3 a 4 stanovili, že spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami §53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto

zákona (3). Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa odseku 3 daná do súladu s ustanovením § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa odseku 3 (4).

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka v znení od 1.4.2004 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení do 30.6.2006 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení do 30.11.2003 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti,
- b) predávajúcim podnikateľ, 4) ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 23a ods. 1 a 2 zákona o ochrane spotrebiteľa typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Typová zmluva nesmie obsahovať

- a) neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä
 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,
 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;
- b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády 586/2008 Z.z. účinného do 1. januára 2009 sa výška úrokov z omeškania určí ako dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 1 Nar. vl. 586/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. / účinné od 1.1.2009/, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd sa zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi a dospel k záveru, že predmetná zmluva je bez pochybností spotrebiteľskou zmluvou. Právny predchodca navrhovateľa - banka, poskytla odporcovi úver v rámci vykonávania svojej obchodnej činnosti a odporca prijal finančnú službu ako spotrebiteľ. Základná právna úprava právneho vzťahu zo zmluvy o úvere je daná v § 497 Obchodného zákonníka, ktorý je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom a postavenie odporcu v zmluve ako spotrebiteľa zodpovedá charakteristike spotrebiteľa, danej v § 2 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa a v § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a postavenie banky, ktorá poskytla podľa predmetu svojho podnikania finančnej služby odporcovi podľa zmluvy vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa a § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľský charakter zmluvy je zrejmý z postavenia účastníkov zmluvy, keď niet pochyb o tom, že pôvodný veriteľ je bankou, ktorého predmetom podnikateľskej činnosti je aj poskytovanie úverov, je dodávateľom bankovej služby a zo žiadneho z údajov zistených v konaní nevyplývalo, žeby odporca požadoval poskytnúť úver nie ako spotrebiteľ. Súd mal za preukázanú existenciu úverovej zmluvy, pričom jej náležitosti posudzoval nielen podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, ale pri právnom posúdení veci na zmluvu aplikoval aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákona o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia Občianskeho zákonníka. Charakter spotrebiteľskej zmluvy zostáva zachovaný aj po postúpení pohľadávky bankou na navrhovateľa a nestráca sa zmenou v súčasnosti aktívne legitimovaného účastníka - navrhovateľa, pretože tento sa stal zo zmluvy o postúpení pohľadávky iba novým veriteľom odporcu, pričom nebolo pochyb ani o tom, že s postúpenou pohľadávkou prešli aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 102 Občianskeho zákonníka pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo.

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení od 1.5.2014 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa článku VIII. bod 12. zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa mení a dopĺňa takto: za § 5a sa vkladá § 5b, ktorý znie: „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.“. Podľa článku XIV. zákon nadobúda účinnosť 1. mája 2014.

Novela zákona o ochrane spotrebiteľa v § 5b zaviedla povinnosť súdu ex offo prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Súd preto ex offo skúmal, či pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi je premlčaná. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, čo má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, súd prihliada na premlčanie v súčasnosti ex offo a tak sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že návrh nebol podaný dôvodne. Zo zisteného stavu veci súd vyvodil ten právny záver, že v konaní je potrebné ex offo prihliadnuť na premlčanie uplatneného nároku. Pri posudzovaní premlčania súd aplikoval ustanovenie § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je premlčacia doba tri roky. Úpravu premlčania obsahuje tiež Obchodný zákonník, podľa ktorého je premlčacia doba štvorročná. I keď účastníci uzavreli zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka, ktorá ako typ zmluvy je absolútnym obchodom, zároveň táto zmluva spadá pod úpravu spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka, ako i zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Úprava o premlčaní v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka je úpravou nevýhodnejšou pre spotrebiteľa a zhoršujúcou jeho postavenie, preto ju súd na predmetnú vec neaplikoval. S Obchodným zákonníkom je totiž spojená dlhšia štvorročná premlčacia doba (ktorá má práve pre stranu v postavení dlžníka v danej veci aj spotrebiteľa rozhodujúci význam, keďže jemu vzniká dlh a z neho povinnosť na majetkové plnenie, ktoré je predmetom premlčania), v porovnaní s kratšou premlčacou dobou v Občianskom zákonníku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2011 sp.zn. 5M Cdo 20/2009). Použitie úpravy o premlčacích dobách podľa Obchodného zákonníka na ochranu spotrebiteľa neprichádza do úvahy, pretože je v ňom zakotvená dlhšia (štvorročná) premlčacia doba, ktorá zvyšuje ochranu veriteľa a naopak predlžuje stav neistoty spotrebiteľa, že by veriteľ od neho mohol niečo úspešne žalovať. Súd tak postupoval podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kedy sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, tzn. že súd na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ použil prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 5.2.2003 s konečnou lehotou splatnosti úveru dňa 20.1.2008. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia trojročná lehota v tomto prípade začala plynúť odo dňa 21.1.2008 (deň nasledujúci po splatnosti) a uplynula dňa 21.1.2011. Návrh na súd podal navrhovateľ dňa 29.6.2012, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto bolo potrebné premlčaný návrh navrhovateľa ex offo ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť. Súd dodáva, že aj keby súd na

daný stav aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka o štvorročnej premlčacej lehote, bol by nárok navrhovateľa uplatnený v tomto konaní premlčaný.

Čo sa týka Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku zo dňa 1.7.2009 pre jej platnosť sa vyžaduje, aby nebola v rozpore so zákonom. Dohoda o uznání dlhu musí zodpovedať všetkým náležitostiam platného právneho úkonu, najmä musí byť určitá a zrozumiteľná a v zmysle § 40 ods. 3 OZ v nadväznosti na § 558 OZ má byť právny úkon písomného uznania dlhu podpísaný konajúcou osobou. Po oboznámení sa s listinou súd vyvodil záver, že dohoda je neplatná v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nedostatok vôle odporcu. Samotná dohoda je vopred navrhovateľom vypracovaný štandardizovaný formulár, uznanie dlhu odporcom súd vyhodnotil ako neplatný právny úkon, nadiktovaný dodávateľom spotrebiteľovi do „Dohody“, ktorý sa podľa § 39 OZ prieči dobrým mravom. Odporca pri výsluchu uviedol, že dohodu podpísal vonku pred domom za podmienok, kedy mu bolo zo strany navrhovateľa hrozené okamžitým vymáhaním celého dlhu, s tým, že v čase podpisu dohody nemal vedomosť o tom, či a koľko dlží na základe zmluvy o úvere. Uznanie dlhu odporcom súd považoval za právne neúčinné, pretože odporca nemal vedomosť o následkoch uznania dlhu, ktoré je zakomponované do Dohody o uzavretí splátkového kalendára. Navrhovateľ pri uvedenej dohode použil nekalú obchodnú praktiku, kedy zastrašil odporcu, sľúbil mu zaslanie splátkového kalendára, čo nedodrжал. Navrhovateľ sa spoliehal na to, že bežný spotrebiteľ ako odporca nepozná význam premlčania a uznania premlčaného dlhu, ani význam ďalších dojednaní, ktoré podpisom dohody prijíma. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely cit. zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Podľa § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Podľa názoru tunajšieho súdu postup navrhovateľa v prejednávanej veci je jednoznačne nekalou obchodnou praktikou a ako taký je hrubo rozporný s dobrými mravmi. Dohodu spísal manažér zo spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. pán H., tiež výšku splátky dopísala do dohody osoba konajúca za navrhovateľa, odporca podľa jeho výpovede nič nedohadoval a neobdržal ani splátkový kalendár podľa prísľubu navrhovateľa. Z tvrdenia odporcu mal súd preukázané, že navrhovateľ odporcovi neuviedol, aký dlh, v akej výške uznáva a z čoho dlh pozostáva, teda či uznáva aj nejaké úroky alebo poplatky prípadne úroky z omeškania, navrhovateľ neuviedol z čoho pozostáva príslušenstvo pohľadávky a čo predstavujú náklady na inkasné konanie a ako navrhovateľ dospel k výsledným vyčísleným sumám, čo znamená premlčanie a čo je to rozhodcovská doložka. Zámer navrhovateľa dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody súd vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku so záverom, že pri podpísaní dohody boli naplnené zákonné znaky inštitútu o nekalej obchodnej praktike, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane navrhovateľa a využitie takej obchodnej praktiky zo strany navrhovateľa, ktorá podstatne narušuje ekonomické správanie sa druhej strany ako priemerného spotrebiteľa a preto súd uvedenú dohodu posúdil ako neplatný právny úkon.

Vzhľadom k zamietnutiu návrhu pre premlčanie uplatneného nároku navrhovateľa, súd sa nezaoberal neprijateľnými podmienkami zo zmluvy o úvere.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. V sporovom konaní účastníkov bol úspešným odporca, ktorému ale súd nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže odporca výslovne uviedol, že si trovy konania neuplatňuje, práva na ne sa vzdal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolaie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolaie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ktorým je Exekučný poriadok.